

ברוך הוא וברוך שמו בוזורת הש"ץ - רצוי, בנצוי או לא רצוי?

יומא דף ל"ז עמוד א-תניא, רבי אומר: "כי שם ה' אקרא הבו גדל לאלהינו"-אמר להם משה לישראל: בשעה שאני מזכיר שמו של הקדוש ברוך הוא אתם הבו גדל. חנניה בן אחי רבי יהושע אומר: +משלי י+ זכר צדיק לברכה, אמר להם נביא לישראל: בשעה שאני מזכיר צדיק עולמים - אתם תנו ברכה.

בעל הרוקח [ר' אליעזר מוורמס 1160 – 1237], פירוש התפילות (כתי"י פריס 772 דף 132א)

כשהחזן אומר בא"י אלוקינו ואלוקי אבותינו ומתחיל בתפילה, הקהל עונין ברוך הוא וברוך שמו. וי"א ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד. וי"א יהי שם ה' מבורך מעתה ועד עולם. על כן יזהר הקורא את השם שיזכרנו ביראה כי כן ראוי לו.

שו"ת הרא"ש [כלל ד סימן י"ט 1250-1327] -ושמעתי מאבא מארי ז"ל, שהיה אומר על כל ברכה וברכה שהיה שומע בכל מקום: ברוך הוא וברוך שמו. וזה הוא שאמר משה רבינו עליו השלום: כי שם ה' אקרא הבו גדל לאלהינו. ועוד, אפילו כשמזכיר לצדיק בשר ודם צריך לברכו, שנאמר: זכר צדיק לברכה. **וכ"מ בטור** [או"ח קכ"ד]

בוזורת הש"ץ

השולחן ערוך	תוספת מעשה רב [שם]- ואני	מעשה רב [סימן מ"א] בשם הגר"א-	1) ערוך השולחן [שם קכ"ד י]- ובעיקר הטעם לא
[או"ח קכ"ד/ה]	שמעתי בשם הגר"א, שעניית	.. שאין להקפיד לענות ברוך הוא	אבין, דמה שייך שצריך לברכו? הלא המברך
דין הנהגת	ברוך הוא וברוך שמו הוי הפסק,	וברוך שמו בחזרת השליח צבור,	בעצמו מברכו, שאומר "ברוך אתה ה'". ועוד:
ש"צ בי"ח	כי עניית אמן חוזרת על כל	כי אין השליח צבור ממתין עד	דאם כן בכל התפילה כשמזכירים שם ה',
הברכות	הברכה מתחלתה ועד סופה.	שיסיימו העונים, ונמצאו	נאמר "ברוך הוא וברוך שמו". וצריך עיון.
ועניית אמן-	משנה ברורה [שם כ"א]:...ואם הוא	מפסידים התפלה.	2) נפש הרב [עמ"ק כ"ז] בשם הגר"ד
על כל	עומד במקום שאינו רשאי	משנה ברורה [שם כ"א]:...וכה"ג	סולובייצ'יק -ורבנו אמר בזה עפ"י דברי הסי
ברכה	להפסיק , כגון בפסד"ז וכ"ש	בשמנה עשרה וכל הברכות	נפש החיים [שער ב' פ"ד] שכל מה שאנו
שאדם	בברכת ק"ש- אפילו בין הפרקים	מהנכון לש"ץ ליזהר אז שלא	משבחים להקב"ה הכל מוסב על מדתיו ית'
שומע בכל	אסור לאמרו, וכן אם שמע ברכה	למהר כ"כ לחתום תיכף את	ולא על עצמותו...אך במה שאנו מקדשים
מקום, אומר	שחייב בו והוא מתכוין לצאת	הברכה אלא לשהות מעט כדי	לשמו, הכונה בזה היא לשבח את מעשיו
ברוך הוא	ע"י המברך כברכת שופר ומגילה	שכל העונים ישמעו איזה ברכה	ואופן התגלותו אלינו...ונראה דהיינו פירושא
וברוך שמו.	וקידוש וכה"ג= אין לענות ב"ה	מסיים אח"כ וגם יהיו יכולים	דקראי דתחילת ההלל הלוקה...הללו את
	וב"ש דשומע כעונה וכמאן דאמר	לענות האמן תיכף דאל"ה	שם ד', יש שם ד' מבורן וכו', שכל השבחים
	בעצמו הברכה דמיא והוי הפסק.	לפעמים ע"י הקול של עניית ב"ה	והקדושות וההללים נאמרים רק כלפי שמו
	ערוך השולחן [שם קכ"ד י]- ופשוט	וב"ש הרבה מהעונים אינם	ית' ולא כלפי עצמו. וה"נ אינו נכון לומר ברוך
	הוא דזהו בסתם ברכות, שאין	יודעים איזה ברכה מסיים וגם	הוא וברוך שמו, דבנוסח כזה הרי אומר
	העונה צריך לצאת בה. אבל	ענייתם הוא איננו תיכף אחר	האדם להדיא שמברך לא רק לשמו אלא אף
	כשצריך לצאת בה... אסור	שכלה הברכה וכ"ז יש בו חשש	לו-במה שאומר ברוך הוא וזה איננו נכון.
	לענות, דהוי הפסק.	של אמן יתומה.	

נְפִיקָ"בּוּ # 1 - וְזֹרֶת הַשִּׁי"ץ בְּבֵיה"כ מִצְוֵי הַיּוֹם

מסכת ראש השנה, ל"ד עמוד ב'

אמר להם רבן גמליאל: לדברייכם, למה שליח צבור יורד לפני התיבה? אמרו לו: כדי להוציא את שאינו בקי. אמר להם: כשם שמוציא את שאינו בקי - כך מוציא את הבקי.

הרמב"ם, הלכות תפילה ונשיאת כפיים ט/ג

ואחר שיפסיע שליח ציבור שלש פסיעות לאחוריו ויעמוד, מתחיל ומתפלל בקול רם מתחילת הברכות **להוציא את מי שלא התפלל**, והכל עומדים ושומעים ועונין אמן אחר כל ברכה וברכה, בין אלו שלא יצאו ידי חובתן בין אלו שכבר יצאו ידי חובתן

<p>אין צורק א אסור</p>	<p>רמב"ם הלכות תפילה ונשיאת כפיים ו/ב- המתפלל עם הציבור לא יאריך את תפלתו יותר שם ח/א- תפלת הציבור נשמעת תמיד ואפילו היו בהן חוטאים אין הקדוש ברוך הוא מואס בתפלתן של רבים, לפיכך צריך אדם לשתף עצמו עם הציבור, ולא יתפלל ביחיד כל זמן שיכול להתפלל עם הציבור... וכל מי שיש לו בית הכנסת בעירו ואינו מתפלל בו עם הציבור נקרא שכן רע נפש הרב [עמ' קכג] בשם הגרי"ד סולוביצי'ק- רבנו היה רגיל לומר שבי ענינים נפרדם המה, תפלה בצבור, ותפלת הציבור וחזרת הש"ץ היא תפילת התיבור, ותפילת הש"ץ איננה רק תפילת עצמו אלא תפילת כל הציבור ולפיכך נהג רבנו לעמוד ברלים מכוונות כל הזמן דחזרת הש"ץ, כאדם העומד בתפילה.</p>	<p>שולחן ערוך, או"ח, קכ"ד/ג קהל שהתפללו וכולם בקיאים בתפלה, אעפ"כ ירד ש"צ וחזור להתפלל, כדי לקיים תקנת חכמים</p>
------------------------------------	--	---

נְפִיקָ"בּוּ # 2 - נְמוּצָא בְּבֵית הַכְּנֶסֶת אֲזוּרֵי שֵׁהַתְּפִלָּל

<p>אין צורק א אסור</p>	<p>אין בצי' אק לא יזכה לאמר "אמן"</p>	<p>אין בצי' הפסק</p>	<p>וואי תנאי?</p>
------------------------	---	----------------------	-------------------

נְפִיקָ"בּוּ # 3 - בְּרִכָּה שֵׁאִינוּ יוֹצֵא בָּהּ

<p>ערוך השולחן [שם קכ"ד/ג]- ומטעם זה יש הרבה מן הגדולים שאין דעתם נוחה מזה, מפני ההמון שאינם יודעים זה וסוברים שחיוב הוא על כל ברכה לענות "ברוך הוא וברוך שמו". ואינם יוצאים בברכות חובה, מפני שעונים גם באלו. א אסור תנאי?</p>	<p>אין בצי' אק לא יזכה לאמר "אמן"</p>	<p>אין בצי' הפסק</p>	<p>וואי תנאי?</p>
---	---	----------------------	-------------------